

عنوان مقاله:

مبانی شایسته سالاری و شاخص های مدیریت در حکومت علوی

محل انتشار:

اولین همایش ملی فرماندهی و مدیریت از منظر امیر المومنین امام علی (ع) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حمید محمدی راد - دکتری تفسیر و علوم قرآن، استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، دانشکده علوم قرآنی
مراغه.

خلاصه مقاله:

شایسته سالاری به معنایی رعایت تناسب مهارت و تخصص شاغل متعهد با شغلش، در همه امور از جمله بخش مدیریتی جامعه از زیر ساختهای تحقق عدالت است و حسن عقلی دارد چنانکه خلاف آن یعنی قرار دادن افراد غیر متخصص در جای افراد متخصص متعهد، تضییع حقوق شغل و شاغل است و تضییع حق مصداق ظلم و دارای قبح عقلی است. نظام شایسته سالار، نظامی است که از یکسو شرایط و نیازمندی ها منصب و مقام را شناسایی کند و از سوی دیگر دیانت، مهارت و تعهد افراد را بررسی نماید و در نتیجه هر شایسته را بدون تأثر از حُب و بغض شخصی و جناحی، در جایگاه شایسته اش، قرار دهد به طوری که هر شخص منصف و آگاه به ویژگی های منصب و منصوب را قانع سازد. شایسته سالاری علاوه بر مبنای عقلی دلیل نقلی نیز دارد، بر اساس آیات قرآن، فرشته های معترض بر خلافت حضرت آدم(ع) وقتی که از آگاهی او بر اسماء و خواص اشیاء مطلع شدند و فهمیدند که گزینش او بر اساس شایستگی بوده است، ساکت شدند و از این توهّم که او تنها به خاطر نژادش به این مقام برگزیده شده است، خداوند را تنزیه کردند و بر اساس فرمایش رسول گرامی اسلام هرکس بدون مهارت بر کاری اقدام کند ضررش بیش از نفعش می باشد. در این نوشتار سعی بر این است که ادله و مبانی شایسته سالاری و شاخصهای مدیران شایسته به صورت تحلیلی بررسی شود تا بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد

کلمات کلیدی:

شایسته سالاری، مبانی، شاخصها، حکومت علوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/954880>

